

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg skal først takke det ærede Finansudvalg og den ærede Ordfører (Refshauge) for den velvillige Behandling, som er blevet Handelsministeriets Budget til Del.

Til det ærede Medlem Hr. Refshauge skal jeg først med Hensyn til Justervæsenet sige, at dette Spørgsmaal har været Genstand, hvad det ærede Medlem ogsaa omtalte, for et Samraad mellem Finansudvalget og mig, og Ministeriet har erklæret sig villigt til at overveje Sagen og søge at forhøje Taksterne for at bringe Balance i Regnskabet. Ministeriet har derfor ogsaa anmodet Justervæsenet om at udarbejde et saadant Forslag, og saa snart det foreligger, vil Ministeriet tage endelig Stilling til Sagen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tyendespareforeninger, som blev berørt af det ærede Medlem Hr. Refshauge og flere andre ærede Medlemmer, skal jeg tillade mig at henvise til mine Udtalelser her i dette høje Ting ved Finanslovens første Behandling, hvor jeg gjorde nærmere Rede for Forholdene ved disse Foreninger og det Tilskud paa 8 000 Kr., som de har faaet, saa vidt jeg erindrer siden 1905. Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) saavel som det ærede Medlem Hr. Mads Larsen fremkom med angaaende denne Sag. Jeg agter ved tredje Behandling at stille Ændringsforslag om en passende Forhøjelse af Tilskuddet til Tyendespareforeningerne. Angaaende Stillingen overfor „Udvalget for egne Hjem“ har der været Samraad mellem det ærede Finansudvalg og mig. Dette Samraad førte til, at Ministeriet indhentede nogle Oplysninger fra „Udvalget for egne Hjem“, og disse foreligger i en Skrivelse, som for et Par Dage siden er indløbet til Ministeriet. Jeg har med megen Interesse hørt de Udtalelser, der er faldet i Dag i dette høje Ting, og som gik ud paa, at der har været ført Forhandlinger mellem Tyendespareforeningen og „Udvalget for egne Hjem“ for at undersøge Muligheden for en Sammenslutning under en eller anden Form, en Tanke, der ogsaa har min Tilslutning, idet den har været fremme i Ministeriet, hvor man mente, at disse to Foreningers Bestræbelser var sideløbende, og at de egentlig burde slutte sig sammen for derved at komme til at nyde godt af et eventuelt større Tilskud. Jeg maa formode, at disse Forhandlinger vil resultere i et Andragende til Ministeriet, og jeg skal her udtale, at dette Andragende vil blive mødt med den

største Velvillie af Ministeriet, naar det en Gang foreligger.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem kom ind paa Valutakommissionens Betænkning og — meget lidt — paa selve Valutaspørgsmaalet. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at naar der i Valutakommissionens Betænkning staar, at Deficit paa Betalingsbalancen kan paaregnes for 1920 at blive ca. 700 Mill. Kr., er det for lavt regnet; efter de statistiske Oplysninger, som foreligger nu, vil, som det ærede Medlem sagde, Underskuddet rimeligvis ligge omkring 850 Mill. Kr. Det ærede Medlem udtalte sin Beklagelse over, at saaledes de to Aar 1919 og 1920 tilsammen vilde udvise et ganske betydeligt Underskud, op mod 2 Milliarder. Jeg kan ganske dele det ærede Medlems Beklagelse i saa Henseende, men jeg maa dertil sige, at hvis en Regering skal have Ansvaret derfor, maa den radikale Regering bære en stor Del af Ansvaret, da som bekendt Underskuddet i 1919 var betydeligt større end i 1920. Det er ved en tidligere Lejlighed blevet sagt, at den danske Krone fik sit Grundskud i 1919, under den radikale Regering. Naar det ærede Medlem endvidere beklager sig over, at der ikke blev gjort noget i Marts Maaned, maa den Beklagelse i lige saa høj Grad ramme det ærede Medlems Parti, idet som bekendt det Lovforslag, som den Gang var fremme, ikke blev særlig varmt understøttet af det radikale Partis Ordfører her i Folketinget.

Det ærede Medlem siger saa, at der er ikke noget at gøre ved dette Underskud; man kan gøre en Beregning om, hvor stort det bliver, men ud over det kan man ikke gøre noget; den forfejlede Valutapolitik, som er ført, kan man ikke ændre. Og det ærede Medlem fortsætter: Vi staar overfor en Standsning af Produktionen og en Stumlering af Forbruget. Naar imidlertid det ærede Medlem mener, at dette netop er en Følge af denne forfejlede Valutapolitik, maa jeg sige, at deri er jeg ikke enig med ham. Jeg mener slet ikke, at disse to Ting har noget med hinanden at gøre; og jeg mener, at vi, hvad enten der var ført den ene eller den anden Valutapolitik, vilde være kommet til at staa overfor den samme industrielle Krise, som vi staar overfor nu, idet det for en væsentlig Del er den skarpe Konkurrence fra Tyskland som Følge af den lave Markkurs, den lave Arbejds løn og de lave Brændselspriser i Tyskland, som er Skyld i, at Industrien i